reſt ſis ſolaſt wet joma. Eggal hommungul ja öddangul ſattewa nemma pölwile mahha nink anniwa omma henge Jssa kätte ſöamelikkun palwusſen. Neljapäiwal, kui nälg ja oht iks ſurembas lännu, ſis näggiwa hommungul warra ütte ülge liggi tullewat, nink nemma ſaijewa tedda ärratappa. Pu-tükki olliwa nemma enne jo merreſt ſanu, nink ſeddamaid wöttiwa tuld ülles nink kütſaſiwa ſedda lihha, nink anniwa tenno Jummalale, et nemma ſönus ſaiwa. Ent ikkes waſtne waiw ja hädda tulli waiste päle. Wäga kange tuul hommungo poolt nakſi neid Some-merre pole tagagaſi ajama, ſure laine nink jää-tükki, mes tuul mannu aije, hätiwa körd körralt neide jää parwe nink ſe ſaije iks wähhembas, nink ſen ſuren häddan, kui ennamb es loda ſurmaſt päſeda, ſis and üts neiſt töiſile nöuwo, üttelisſe henda merre pohja heita, nink waiwale nidade otſa tetta. Ent peake jäi ſe kurri mötte mahha nink ütliwa ne waiſe üts töiſele: ei mitte nida! kuis meie omman önnetusſen weel ſäraſt ſuurt pattu Jssanda wasta tahhasſe tetta! Se jää-tük, kun nemma pääl olliwa, es olle nüüd ſuremb kui 3 ehk 4 ſülda kigepitti, nink et neide parwekenne es ſaas kohhalt katski pörrutetus, ſis ſökſiwa nemma lumme temma pääl köwwaste kinni, nink lätſiwa kige päiwa weerd möda ümbreringi. Sis nemma ſaiwa ka lämmet, ſeſt kange külm tahtſi neid jo ärrawötta. Poolpäiwa hommungul näggiwa ſure römoga ütte ſaart; tuul aije neid liggemba-

le nink waiwatu ſüdda üllendeti römun ja tenno palwusſen Jummala pole; nink nüüd lodiwa nemma ärrapäſtmiſt ſada. Ent tuul kään öddangul jälle, nink pea olliwa nemma jälle ſure merre ſisſen.

Wimate ſis eespäiwal päle löuna, — ſe olli üttesas päiw, et ſuren häddan olnu, — näggiwa nemma Some-ma randa. Kui neide weikeste ſaare wahhele ſaiwa, mes käris nimmitetas, ſis näggiwa paljo ülge. Sure julgusſega nakſiwa neid nüüd tapma, nink ſaiwa 5 tükki kätte.

Öddangul olli ſe ſaar, nimmega Pilling, mes 25 wersta Helſingworſt linaſt ärra om, neide ſilmi een. Rand olli jäätükkega täüs nink es ſa nemma ennamb eddeſi. Sis nemma aſtſiwa Jummala nimmel ommaſt jää-parweſt mahha, kun nemma 9 päiwa pääl olnu ſuren ohhun, ent kun Jssanda arm neid ſiski ellun olli hoitnu. Nüüd tahtſiwa kaeda üttest jää-tükkiſt töiſe päle karrada, ſeni kui ranna mannu ſaasſe. Ent ſe poismees es jöwwa ennamb köndi, nemma piddiwa tedda ſis kapluga henne perran weddama. Nink kui nemma tedda ennamb nida es jöwwa weddada, ſis na jättiwa tedda wimate ſure ſöame walluga ſinna jää päle mahha. Ent nemma ſäädſiwa weel enne pikka ort mannu, ötſekui märgis ülles, et kawweſt ſedda kottuſt wois nätta ja ärralöida.

Sure waiwaga lätſiwa nemma nüüd eddeſi, mönnikörd romaden köttuli maan

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1839, lk. 29